

Cèsar Puig, acusat amb Trapero per rebel·lió, nega que l'Audiència els pugui jutjar

Jaume Alonso-Cuevillas al·lega que l'exsecretari general d'Interior ha estat "privat del dret al jutge que naturalment li corresponia, mitjançant una interpretació arbitrària i irracional de les normes processals"

Jaume Alonso-Cuevillas i Cèsar Puig, en una imatge d'arxiu | ACN

L'exsecretari general d'Interior, Cèsar Puig, que haurà de fer front a un judici per rebel·lió conjuntament amb el major dels Mossos Josep Lluís Trapero i Pere Soler (<https://www.naciodigital.cat/noticia/165968/fiscalia/endureix/acusacio/contra/trapero/tamb/imputa/rebellio>), qui va ser director del cos policial català, ha presentat un escrit a l'Audiència Nacional on l'avisava que aquest òrgan no és competent per jutjar-los, i on demana decretar la nul·litat de les actuacions practicades fins al moment.

L'escrit, al qual ha tingut accés **NacióDigital**, el presenta Jaume Alonso-Cuevillas en nom de la defensa. L'advocat demana que el tribunal s'inhibeixi en favor de l'Audiència de Barcelona, i que remeti les actuacions als jutges barcelonins. De fet, recorda als magistrats de l'alt tribunal que els precedents de la pròpia Audiència resulten "absolutament contraris al reconeixement de la competència d'aquest tribunal per a l'enjudiciament del delictes de rebel·lió".

Per altra banda, la defensa de Puig també argumenta per què ni el delictes de rebel·lió o sedició s'integren en els "delictes contra la forma de govern", sobre els quals es basen per acumular el

cas, ni tampoc es pot justificar la seva assumpció pel fet hipotètic que els delictes es puguin haver comès, en certs moments, a l'exterior. Totes aquestes irregularitat, destaca Cuevillas, suposen una "flagrant vulneració de drets" pel fet que Puig ha estat "privat del dret al jutge que naturalment li corresponia, mitjançant una interpretació arbitrària i irracional de les normes processals".

Cal distingir entre forma de govern i d'Estat

La forma de govern, recorda l'advocat, és la que fa referència a la manera com s'estructura el poder polític, que a l'estat espanyol gira entorn del binomi Monarquia-República. Per altra banda, la forma d'Estat es refereix a l'estructura territorial, ja sigui un Estat federat, unitari o descentralitzat, per exemple. Per tant, "la voluntat de declarar la independència d'una part del territori de l'estat espanyol seria, en tot cas, una proposta de modificació radical de l'actual estructura", però "no un canvi en la forma de govern".

A més, precisa que la rebel·lió en concret només podria ser considerada competència de l'Audiència quan els objectius "s'aconsegueixin mitjançant un grup armat que propagui el terror en una societat democràtica". El cas de la sedició, continua, "és encara més fàcil" de descartar, ja que no ha existit "mai" cap norma processal que l'atribueixi a l'Audiència. Així doncs, conclou, "tant de l'estudi dels antecedents legislatius", com de la revisió de la doctrina i la jurisprudència, es desprèn "clarament" que els òrgans de l'Audiència "no són en absolut competents".

No es mencionen delictes fora del territori

Per altra banda, també destaca que "no existeix cap fet -dels que es relaten en l'auto de processament impulsat per la magistrada Carmen Lamela- que permeti connectar el present procediment amb els fets que han tingut lloc fora del territori nacional espanyol". Un element més, conclou, que mostra la manca de competència d'aquest tribunal per jutjar el cas, malgrat els interessos de la Fiscalia.